







DIE XXIII FEBRUARII

IN FESTO

SANCTI PETRI DAMIANI,

CARDINALIS.

EPISCOPI OSTIENSIS ET ECCLESIAE DOCTORIS.

DUPLEX.

*In utrisque Vesperis,*  
*Ana. O Doctor...*

ORATIO.

**C**oncède nos, quæsumus, omnipotens Deus, beati Petri, Confessoris tui, atque Pontificis mónica et exémp-la sectári; ut per terrés-trium rerum contéptum, æterna gáudia consequá-mur. Per Dóminum nostrum

*In primo Nocturno,*  
*Lectiones de Scriptura oc-curren-te.*

*In Quadragesima, Fi-délis sermo... de Communi.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

**P**etrus Ravénnae honés-

tis paréntibus natus, ad-huc lactens à matre nu-merósæ prolis pertæsa ab-jicitur, sed domesticæ mu-lieris ópera semivivus ex-céptus ac recreátus ge-nitrici ad humanitátis sensum revocatæ réddi-tur. Utróque orbátus pa-rén-te tamquám vile man-cipium sub áspera fratris tutela duram servitútem exércuit. Religiónis in Deum, ac pietátis erga patrem egrégium tunc spécimen dedit; invén-tum síquidem forté num-mum non própriae iné-dia sublevándæ, sed Sa-cerdóti, qui divinum sa-crificium ad illius expia-tiónem offérret, erogá-vit. A Damiáno fratre, à

quo, uti fertur, cognoméntum accépit, ejus cura litteris eruditur, in quibus brevi tantum profécit, ut magistris admiratióni esset. Cum autem liberálibus sciéntiis floréret et nómine, eas cum láude dócuit. Interim, ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cilícium adhibuit, jejúniis, vigiliis, et oratióibus solérter insístens. Calénte juvena, dum carnis stimulis ácri- tère urgerétur, insultántium libidinum faces rigéntibus fluvii mersus aquis noctu extinguebat; tum venerabilia quæque loca óbire, totúmque Psal- térium recitare consué- verat. Ope assídua pau- peres levábat, quibus fre- quénter pastis convívio, própriis ipse má nibus mi- nistrábat...

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. \* Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

**P**erficiéndæ magis vitæ causa in Avellanénsi Eu- gubínæ diocécis cœnó- bio Ordini Monachó- rum Sanctæ Crucis Fon- tis Avellánæ à beáto Lu- dúlpho sancti Romuáldi discipulo fundáto nomen dedit. Non ita multò post in monastérium Pompo- siánum, mox in cœnó- bium sancti Vincentii Petræ Pertúsæ ab Abbá- te suò missus, utrumque ascetérium verbo sacro, præclaris institutióibus, et móribus excóluit. Ad suos revocátus post Præ- sidis óbitum Avellanitá- rum familiæ præficitur, quam novis váriis in lo- cis extrúctis domicíliis, et sanctíssimis institútis ita auxit, ut alter ejus Ór- dinis Parens, ac præcí- puum ornáméntum jure sit hábitus. Salutárem Pe- tri sollicitúdinem ália quoque divérsi institúti cœnóbia, Canonicórum convéntus, et populi sunt experti. Urbináti diocé- si non uno nómine pró- fuit: Theuzóni episcopo

in causa gravissima as-  
 sedit , ipsúmque in rectè  
 administrádo episcopátu,  
 consilio et ópera juvit.  
 Divinorum contemplatióne,  
 córporis maceratió nibus,  
 cæterisque spectatæ san-  
 ctimóniæ exémp lis excél-  
 luit. His motus Stépha-  
 nus nonus , Pontifex Má-  
 ximus , eum licet in-  
 vítum et reluctántem  
 sanctæ Románæ Ecclesiæ  
 Cardinálem creávit, et Os-  
 tiénsensem Episcopum . quas  
 Petrus dignitatés splendi-  
 dissimis virtútibus et con-  
 sentáneis episeopáli minis-  
 tério opéribus gessit.

ñ. Pósui adjutórium su-  
 per poténtem , & exaltávi  
 eléctum de plebe mea : \*  
 Manus enim mea auxiliá-  
 bitur ei. ý. Inveni David  
 servum meum , óleo sancto  
 meo unxi eum. Manus.

LECTIO IV.

**D**ifficillimo témpore Ro-  
 mánæ Ecclesiæ , Summís-  
 que Pontificibus doctrina,  
 legatió nibus, aliisque sus-  
 céptis labóribus mirificè  
 ádfuit. Advérsus Nicolai-  
 tárum , et Simoniácam

hæreses ad mortem usque  
 strénuè decertávit. Hujús-  
 modi depúlsis malis , Me-  
 diolanénsensem Ecclesiæ Ro-  
 manæ conciliávit. Bene-  
 dicto et Cadáloo falsis  
 pontificibus fórtitér résti-  
 tit. Henricum quartum  
 Germániæ Regem ab ini-  
 quo uxóris divórtio de-  
 térruit ; Ravennátes ad  
 débita Románo Pontifici  
 obséquia revocátos sacris  
 restituit. Canónicos Veli-  
 térnos ad sanctioris vitæ  
 leges compósuit. In pro-  
 vincia præsértim Urbiná-  
 te vix ulla fuit episcopá-  
 lis ecclesiá , de qua Petrus  
 non sit beneméritus : Eu-  
 gubínam , quam aliquán-  
 do créditam hábuit , mul-  
 tis levávit incómmodis ;  
 álias álibi quando opór-  
 tuit , perindè curavit , ac si  
 suæ essent tutelæ commis-  
 sæ. Cardinalátu , et epis-  
 copáli dignitaté depósisit,  
 nihil de pristina juvándi  
 próximos sedulitaté re-  
 misit. Jejúniúm sextæ fe-  
 riæ in honórem sanctæ  
 Crucis Jesu Christi , ho-  
 rárias beátæ Dei Genitri-  
 cis preces , ejúsque die  
 Sábbato cultum propagá-

vit. Inferendæ quoque sibi verberationis morem ad patratórum scélerum expiatióem provéxit. Demùm sanctilaté, doctrina, miraculis, et præclarè actis illústris, dum è Ravennáte Legatióne rediret, Favéntiæ octávo kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus corpus ibidem apud Cisterciénses, multis miraculis clárum frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Faventini non semel in præsénti discrimine propítium expérti Patrónum apud Deum delegérunt: Leo verò duodécimus Póntifex Máximus, officium, missámque in ejus honórem tamquam Confessóris Pontificis, quæ aliqui-

bus in diócesibus atque in órđine Camaldulénsium jam celebrábantur, ex Sacrórum Rituum Congregatiónis consúlto, áddita Doctóris qualitáte, ad univérsam exténdit Ecclesiam.

ñ. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operátus est, & omnis terra doctrina ejus repléta est: \* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ŷ. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœlestia regna. Ipse intercédat.

*In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium, Vos estis sal terræ... de Comuni Doct.*

*Missa, In médio Ecclesiæ... 1. Orat. pr. Credo.*

---

POMPELONE :

APUD FRANC. ERASUN ET RADA. = 1851.





